

рності сонячної енергії, виконуватиме функцію зовнішнього освітлення.

1. Рудаченко О.О. Визначення кризового фінансового стану підприємств житлово-комунального господарства / О.О. Рудаченко // Економічний потенціал країни: наукові підходи та практика реалізації: матеріали Міжнародної науково-практичної конференції, Одеса, 26-27 лютого 2016 р. / відп. за випуск д.е.н., проф. С.О. Якубовський. – Одеса: ОНУ імені І.І. Мечникова, 2016. – С. 122-124.

2. Димченко О.В. Житлово-комунальне господарство в реформаційному процесі: аналіз, проектування, управління: монографія / О.В. Димченко; Харк. нац. акад. міськ. госп-ва. – Харків : ХНАМГ, 2009. – 365 с.

3. Зелене господарство населених пунктів: [Електрон. ресурс]. – Режим доступу: http://studopedia.su/16_158954_zelene-gospodarstvo-naselenih-punktiv.html.

ІНВЕСТИЦІЙНА ПРИВАБЛИВІСТЬ ПІДПРИЄМСТВ БУДІВЕЛЬНОЇ ГАЛУЗІ В СУЧАСНИХ УМОВАХ

Лантєв В.М.

Науковий керівник – Кухтін К.В., асистент

Глобальна економічна криза привела до того, що на багатьох будівельних підприємствах виникли проблеми, пов'язані з виробничою діяльністю, а в деяких випадках стали не конкурентоздатними на ринку. У зв'язку з цим виникає необхідність розробки програм фінансового оздоровлення підприємства, причому найпривабливішими для інвесторів будуть ті програми, які найбільшою мірою позитивно вплинуть на фінансовий стан підприємства. Діагностику фінансових проблем підприємства будівельної галузі доцільно проводити на основі аналізу його інвестиційної привабливості [1].

Зазначимо, що формування і реалізація інвестиційної політики у будівельному секторі економіки орієнтована на зміцнення конкурентоспроможності будівельної продукції на внутрішньому і світовому ринках, що вимагає, в першу чергу, проведення інституціональних перетворень, головними напрямками яких є реформування підприємств, підтримка малого підприємництва, розвиток інтегрованих структур. Основним механізмом забезпечення стійкого розвитку підприємств будівельної галузі є комплекс заходів щодо активізації інвестиційної діяльності у будівництві, що включає:

1. підвищення рівня координації і якості управління інвестиціями, що реалізуються у рамках адресної інвестиційної програми і цільових програм, спрямованих на підвищення економічного добробуту країни, конкурентоспроможності будівельної продукції;

2. активне використання механізмів зниження інвестиційних ризиків в наукомісткі і високотехнологічні проекти за рахунок

державної підтримки завершальних стадій досліджень та розробок і доведення їх результатів до стадії комерційного освоєння;

3. посилення інвестиційної спрямованості в діяльності ринку цінних паперів в цілях вдосконалення механізму міжгалузевого переливання капіталу.

Для поступового нарощування інвестиційної активності з переважанням в інвестиціях інноваційної складової потрібне дотримання певних умов внутрішньо комплексного характеру, до якого відносяться темпи зростання і швидкість оновлення виробничого, науково-технічного і трудового потенціалу, масштаби виробничого, житлового та інших видів будівництва і промислових галузей комплексу.

Таким чином, стимулювання інвестицій в основний капітал повинне здійснюватися за рахунок реалізації наступних заходів:

- розробка економічного механізму залучення до господарського обороту об'єктів незавершеного будівництва;
- розробка і впровадження заходів щодо стимулювання залучення заощаджень населення в інвестиційний процес;
- використання можливості не капіталомісткого зростання за рахунок завантаження виробничих потужностей, що простоюють;
- зменшення числа посередників між інвесторами, виробниками і споживачами будівельної продукції;
- посилення інноваційної спрямованості інвестиційної діяльності;
- вдосконалення управління пакетами акцій акціонерних товариств;
- державне регулювання амортизаційної політики;
- виведення з господарського обороту неживаних основних фондів, регулювання застосування прискореної амортизації;
- вдосконалення механізмів іпотечного житлового кредитування;
- контроль і державне регулювання імпорту технологій, машин і устаткування при реалізації інвестиційних проектів.

Отже, реалізація перелічених вище заходів дозволить, по-перше, підвищити інвестиційну привабливість будівельного сектора, що забезпечить бажаний приплив інвестицій, по-друге, оптимізувати структуру державних інвестиційних вкладень, що підвищить ефективність їх використання, по-третє, забезпечить стійкі позиції вітчизняних будівельних матеріалів на внутрішньому і зовнішньому ринках.

1. Іванілов О.С. Проблеми підвищення інвестиційної привабливості житлового будівництва / О.С. Іванілов // Інноваційні моделі розвитку фінансової, економіко-

ОСОБЛИВОСТІ ЕФЕКТИВНОГО ФУНКЦІОНУВАННЯ СИСТЕМ ТЕПЛОПОСТАЧАННЯ

Кльоц Т.В.

Науковий керівник – Кухтін К.В., асистент

Ефективність системи – ця властивість системи виконувати поставлену мету в заданих умовах використання та з певною якістю. Для системи теплозабезпечення головною метою функціонування є гарантована підтримка заданих теплових умов в обслуговуваних будівлях. Виконання даної вимоги є узагальненим критерієм оцінки ефективності системи. Як економічна категорія «ефективність» в різних типах економічних систем виражає високу міру розвитку господарювання з мінімальними витратами і максимальною віддачею. Тому основною метою управління теплопостачанням є ефективне функціонування галузі, що виражається в якісному і стабільному наданні відповідних послуг по доступних для споживачів цінах. Таким чином, стосовно теплопостачання, ефективність виражається через якість послуг, що надаються, і цінову доступність.

В цілому, зазначимо, що розвиток конкурентного середовища на українському ринку теплової енергії гальмують проблеми системного характеру, які, на наш погляд, можуть бути вирішені тільки в контексті нової хвилі реформування національного енергетичного сектору: збереження економічно неефективної монополії в окремих сегментах теплоенергетичного ринку; масштабна непогашена дебіторсько-кредиторська заборгованість теплопостачальних підприємств, яка продовжує акумулюватися; надвисока міра зносу основних фондів теплоенергетики (потужностей і об'єктів теплоенергетичної інфраструктури) і відповідна потреба в їх технічній та технологічній модернізації, згідно з сучасними критеріями виробничої продуктивності, енерговитратності і екологічній безпеці.

Сьогодні для вирішення проблем, що накопичилися в галузі, потрібний системний підхід, що передбачає реалізацію комплексу економічних, законодавчих і адміністративних заходів. Особливу увагу органів влади і підприємств необхідно сфокусувати на створенні сприятливих умов для залучення в галузь приватного капіталу, пошуку ефективних механізмів подальшої реструктуризації заборгованості підприємств. Однією з реальних альтернатив підвищенню рівня тарифів на теплову енергію є сьогодні збільшення доходів підприємств